

Lars Løkke Rasmussens tale ved Venstres landsmøde

Taler

Lars Løkke Rasmussen
Statsminister

Dato

21. november 2015

Sted

Herning

Pas på nøglerne, de er kun til låns!

Det sagde jeg til Helle Thorning-Schmidt på valgnatten i 2011. Og nu siger jeg det igen. Denne gang med adresse til os selv: Vi skal passe på nøglerne – for de er kun til låns. Sådan er det i et demokrati. Vi ejer dem ikke. De er betroet os for en tid. De kan genudlånes. Men kun hvis vi forvalter dem med omhu, dygtighed og ydmyghed. For ansvar forpligter. Det ansvar tager vi på os.

Ansvar for at passe på Danmark i en svær tid, hvor vi og Europa endnu ikke er kommet os fuldt ud oven på den internationale, økonomiske krise. Og hvor vi og Europa nu – socialt, kulturelt, sikkerhedsmæssigt og økonomisk – udfordres af flygtninge- og migrationsstrømme, der har lige dele udspring i krige, religiøs fanatisme og armod. I en tid, hvor den formørkede og barbariske kamp for kalifatet er rykket helt ind på europæisk jord.

Ansvar for at passe på Danmark. Hele Danmark. Alle danskere. Alle vælgere er ikke Venstres. Men Venstre skal være alles regering. Det forpligter. Til at tale op og ikke ned. Til at samle og ikke dele. Til at være ærlige om det, der udfordrer os. Til ærligt at sige, at der er grænser for politik. Alt kan ikke løses på Christiansborg. Den enkelte har et ansvar for sig og sine. Men også ærligt at stå ved, at politik er uden grænser. Danmark kan ikke vende ryggen til og hygge sig i smug, når jihadister sætter verden i flammer. Alt kan ikke forblive som det var, når nye vækstøkonomier målrettet kæmper for at slå os i den internationale konkurrence. Om vækst, velstand, viden. Der er grænser for politik. Men politik er uden grænser. Med den erkendelse lukkes døren for de nemme og populistiske løsninger, der med et fingerknips tryller alle problemer væk. Beklager. Med den erkendelse skal nøglen i stedet bruges til at åbne døren for ansvarsfulde, realistiske løsninger.

Vi skal passe på Danmark.

Derfor er Danmark en aktiv del af den koalition, som bekæmper terrororganisationen ISIL. Derfor har vi haft vores F16-fly udsendt. Og er parat til på ny at deployere dem – om nødvendigt med et bredere mandat – efter en velfortjent pause. Derfor har vi 120 danske soldater på træningsmission i Irak og derfor udsender vi nu et radarbidrag. Vi yder vores del. Og har derfor også moralsk habitus til at stille os bag den franske præsident Hollandes appel om, at koalitionens nu ruster op. For at nedkæmpe ISIL. For at forstærke presset på en politisk løsning, der kan genskabe stabilitet i Syrien. Og, ja, det skaber en risiko at melde sig så klart ind på den rigtige side af kampen mod salifister og terrorister. Men i den kamp må vi aldrig, aldrig putte os!

Vi skal passe på Danmark.

Derfor har vi – inden sidste weekends frygtelige begivenheder i Paris – fremsat et antal lovforslag, som styrker vores muligheder i kampen mod terrorisme. Om landsforræderi, om adgang til flypassageroplysninger og bedre indhentningsoplysninger for Forsvarets Efterretningstjeneste.

Vi skal passe på Danmark.

Derfor indgik vi tirsdag en bred politi-aftale. I en tid med knappe ressourcer tilføjer vi politiet næsten to mia. kr. ekstra over de kommende fire år. Flere betjente. Bedre materiel til bevogtning. En styrkelse af Politiets Efterretningstjeneste. For noget er vigtigere end noget andet. Og lige nu er det vigtigt ikke at gå på akkord med danskernes sikkerhed!

Vi skal passe på Danmark.

Derfor har vi sat os i spidsen for at kæmpe et ja hjem den 3. december. For et effektivt dansk politi har i den grad brug for et fortsat og fuldgyldigt medlemskab af Europol!

Alt sammen bidrager det til, at vi kan passe bedre på Danmark. Men vi må også være ærlige. Det betyder ikke – desværre – at vi helt kan fjerne risikoen. Den kan minimeres, men den går ikke væk. Danmark er et terrormål. Det så vi i februar. Og det kan ske igen. Men det må aldrig få os til at dukke nakken, gemme os væk, ikke vedstå os hvem vi er. ”Den som holder sjælden rank, kan aldrig blive træl. Ingen kan regere det, som vi bestemmer sel’” Sådan sang vi ved den mindehøjtidelighed, Venstres Ungdom meget flot tog initiativ til at arrangere

sammen med de andre politiske ungdomsorganisationer foran den franske ambassade søndag. Lad os holde fast i det, når faklerne er slukkede og blomsterne fjernet. Vi må aldrig lade angsten styre. Så har terroristerne først sejret. Og det må aldrig ske!

Vi skal passe på Danmark.

Gennem generationer har Venstre som parti stræbt netop efter dét. At tage ansvar. At gøre en forskel. I gode såvel som i dårlige tider. Som ét af efterhånden ret få partier i dansk politik ser vi vores naturlige rolle dér, hvor man sætter sig i spidsen og tager ansvaret på sig. Det fulde ansvar. Regeringsansvaret.

Nogle vil sige, at det handler om magt. Jeg mener, det handler om ansvarlighed. Om lederskab. Om troen på, at Danmark bliver et bedre land, hvis vi står ved roret og sætter kursen. Det ansvar er nu vores for en tid. Hvor længe afhænger af vores evne til at forvalte det med ydmyghed og samarbejdsvilje, men også med mod og selvtillid. Modet til at sige tingene som de er.

At det skal være mindre attraktivt at være på overførselsindkomst og mere attraktivt at arbejde. At nogle udlændinge er lettere at integrere end andre. At der er en grænse for hvor mange asylansøgere og familiesammenførte Danmark kan tage imod. At reguleringen af erhvervslivet og landbruget er gået for vidt. At der bruges for mange penge fra vores fælles kasse på forkerte områder. At fremtidig velfærd forudsætter vækst og velstand, forandringer og reformer. Ikke stilstand. Tillid til os selv. At vi kan gøre en reel forskel gennem den måde ministrene forvalter deres områder på. At vores politiske udspil sætter retningen – også selvom den så skal justeres for at finde flertallet.

Og retningen er klar:

Vi skal have flere ind i arbejdsfællesskabet.

Vi skal have skabt flere private arbejdspladser.

Vi skal have en stærkere og tryggere kernevelværd.

Vi skal have en mere afbalanceret udlændingepolitik.

Vi ved, hvad vi vil. Vi sagde det klart før valget. Og vi er faktisk allerede godt i gang.

For det første skal vi have flere ind i arbejdsfællesskabet, så færre lever af offentlig forsørgelse og flere forsørger sig selv. Det har menneskelig værdi for

den enkelte. Man bliver en del af fællesskabet. Det har samfundsmæssig værdi. Fællesskabet bliver rigere. Ingen kan alt. Ingen kan intet. Alle kan noget. Og så er det da en forpligtelse at indrette samfundet, så alle bidrager med det de kan. Desværre er alt for mange i dag er placeret på sidelinjen uden fast tilknytning til arbejdsmarkedet. og har ondt i krop eller sjæl. Andre mangler sprog eller forståelse for dansk kultur. Og andre igen mangler bare et arbejde.

Vi førte en ansvarlig økonomisk politik, da vi sidst var i regering. Trodsede andres bud på lette løsninger. Og vi holdt den tidligere regering fast på den kurs, da vi var i opposition. Derfor kom Danmark gennem krisen med skinnet på næsen, og det går fremad igen. Beskæftigelsen er stigende og ledigheden er faldende. Men det hjælper jo ikke den enkelte, som står uden beskæftigelse. Og det rækker ikke ved, at vi fortsat har alt, alt for mange parkeret på sidelinjen i kortere eller længere tid – nogen for altid. Det har man hørt os sige før. Fordi vi mener det. Og vi er i fuld gang med at lave tingene om.

Vi har gennemført en integrationsydelse, så udlændinge fremover får en ydelse, der svarer til de unges SU samt mulighed for en sprogbonus hvis man lærer dansk. For at anspre til arbejde og selvforsørgelse. Vi har genindført et kontanthjælpsloft, så der bliver et loft over, hvad man kan få i kontanthjælp og supplerende ydelser som f.eks. boligsikring og særlig støtte. For at sikre, at det altid – for alle – kan betale sig at arbejde. Begge dele en del af den JobReform, som vi gik til valg på at gennemføre.

Vi har lavet en ny dagpengeaftale, som fastholder de positive effekter af vores egen dagpengereform og den toårige dagpengeperiode fra 2010, men som også rummer nogle justeringer, som blandt andet gør, at det bedre kan betale sig at tage kortvarige ansættelser.

De ting gør en forskel. De er med til at skabe en anden balance på arbejdsmarkedet. Men det er ikke tilstrækkeligt. Det er derfor at vi skal endnu videre ad de spor.

Vi vil sænke skatten på arbejde. I særlig grad for dem som knokler i hårde job til små arbejdsindkomster. Men også meget gerne for de højere lønnede specialister, hvis arbejdskraft er stærkt efterspurgt både i danske og udenlandske virksomheder. Og som vi i dag prøver at trække til Danmark med en i virkeligheden lidt kunstig forskerordning. Helt ærlig: Når der er bred politisk

enighed om, at vores skattetryk gør det nødvendigt at give særlig rabat for at lokke udenlandske specialister til Danmark, så var det måske bedre at tage tyrene ved hornene og gøre det almindelige skattesystem rimeligt for alle.

Vi vil styrke integrationen, så flere udlændinge – både nytilkomne og dem der har været her i landet i årevis – bliver en aktiv del af det danske arbejdsmarked fremfor at ende på passiv forsørgelse. Det bliver en hovedprioritet, når vi fremlægger en samlet integrationsplan. Og vi stater med et nyt integrationsprogram først i det nye år. Vi vil – når vi til foråret indkalder arbejdsmarkedets parter til trepartsdrøftelser – skabe et endnu mere velfungerende og fleksibelt arbejdsmarked. Med flere private arbejdspladser. Flere praktikpladser. Bedre muligheder for at rekruttere de medarbejdere, som virksomhederne mangler. Vi ved hvor vi vil hen. Er godt i gang. Og vi har en plan for at komme videre.

For det andet skal vi skabe flere private arbejdspladser. Private arbejdspladser er forudsætningen for velstand. Og velstand er forudsætningen for, at vi har råd til at udvikle vores fælles velfærd. Vi skal skabe et samfund, der bobler af optimisme. Hvor der er tro på fremtiden. Og hvor opsvinget for alvor kan få fat.

Ikke kun i Hovedstaden, Østjylland eller her i Herning, men i alle dele af landet. Jeg synes, det er trist, hvis Danmark bliver delt op i udvikling og afvikling. Ikke alene trist for de dele af landet, hvor fremgangen er svær at få øje på. Men trist for hele Danmark. Jeg er overbevist om, at vi har brug for hinanden. Ikke kun i nogen brancher, men i alle. I produktionsdanmark. Fødevareerhvervet. Indenfor turisme. I byggeriet. I servicebranchen. Og alle andre steder, hvor man hver eneste dag skaber de værdier, som i sidste ende kommer os alle til gode. Det er trist, hvis nogle brancher eller nogen virksomheder sygner hen eller forsvinder på grund af høje omkostninger, for skrap regulering eller for meget bureaukrati. Ikke alene trist for de enkelte virksomheder. Ikke alene trist for medarbejderne og deres familier. Men trist for Danmark. Jeg er overbevist om, at vi har brug for alle slags arbejdspladser. Det har man hørt os sige før. Fordi vi mener det. Og vi er i fuld gang med at lave tingene om.

Vi har genindført BoligJobOrdningen, så helt almindelige familier får bedre råd til at købe hjælp i hverdagen. Så flere små håndværkere og servicevirksomheder kan få ordrer i bogen. Ordningen gælder allerede i år – og fra nytår hæver vi det

samlede beløb fra 15.000 kroner til 18.000 kroner og drejer samtidig ordningen i en mere grøn og bæredygtig retning.

Vi har reduceret NO_x-afgiften til en femtedel og fjernet reklameafgiften. Vi forbedrer nu markant vilkårene for generationsskifte i de familieejede danske virksomheder ved at sænke bo- og gaveafgiften til en tredjedel. Det reducerer de økonomiske byrder og forbedrer danske virksomheders muligheder for vækst og jobskabelse. Vi er begyndt at tage livtag med overimplementering af EU-regler som betyder,

at vi har stillet danske virksomheder dårligere end deres konkurrenter i vores nabolande. Der er genskabt fornuft i fødevarerkontrollen. Der skal ikke være kanel-razziaer og forbud mod lufttørring af fisk.

Og det var på høje tid, at vi fik genindført skattestoppet og er gået i gang med en helt nødvendig oprydning i Skat. Og så ændrer vi loven, så Skat ikke længere kan snuse rundt i folks baghaver.

De ting gør en forskel. De er med til at skabe flere private arbejdspladser, mere fornuft og bedre rum til udvikling. Men det er langt fra nok. Det er derfor at vi skal endnu videre ad de spor. Vi skal skabe vækst i hele Danmark. Derfor er vi i fuld gang med at udflytte næsten 4.000 statslige arbejdspladser fra Hovedstaden til resten af landet. Vi flytter 20 hele institutioner og oven i det kommer alle de flytninger, hvor dele af en institution flyttes. 34 kommuner og 38 byer får glæde af nye statslige arbejdspladser. Og efter weekenden vil regeringen præsentere en samlet plan for, hvordan vi forbedrer udviklingsmulighederne i hele Danmark. Det gik vi vil valg på. Og planen kommer nu.

Planen indeholder langt over 100 initiativer og de vil – hvis vi kan få dem alle gennemført – øge vores velstand med 2½ milliarder kroner i alt i de kommende år. De mange initiativer falder indenfor fem overordnede indsatsområder:

For det første vil vi forbedre rammerne for landbrugs- og fødevarerhvervet. For det andet skal vi generelt have bedre vilkår for produktion og investeringer. For det tredje vil vi liberalisere planloven og give bedre lokale udviklingsmuligheder. For det fjerde skal vi forbedre mulighederne for at bo og leve i hele Danmark.

Og endelig for det femte, så skal vi – som allerede nævnt – bruge udflytning af

statslige arbejdspladser til at understøtte privat vækst og jobskabelse. Jeg vil ikke gå i detaljer med alle elementer her i formiddag, men blot pege på nogle få nye initiativer, som er centrale i udspillet:

Vi vil ændre lovgivningen, så der skabes langt bedre udviklingsmuligheder i dele af landet, hvor lovgivningens rammer i dag er alt for snærende – f.eks. i landdistrikterne og langs visse kyststrækninger. Staten skal simpelthen blande sig mindre, når gode projekter nyder bred, lokal opbakning. Det er trods alt lokalt, der hvor man lever livet, man har den stærkeste interesse i en balanceret og harmonisk udvikling. Derfor skal der være grænse for, hvor meget landspolitikere, lobbyister eller administratorer – fra en bekvem udkigspost i København K. – skal kunne blande sig.

Vi vil skabe bedre rammer for at bo og leve i hele landet. Derfor ønsker vi at bruge 300 millioner kroner til etablering af bredbånd de steder, hvor markedskræfterne ikke sikrer hurtig nok udrulning. Derfor fjerner vi den såkaldte seks-måneders-regel og gør de firkantede krav til rådighedsbeløb langt mere fleksible. Hvis familier i øvrigt har en sund økonomi, så skal de ikke forhindres adgang til bolig. Man skal kunne låne til bolig i hele landet. Og omkring årsskiftet lancerer vi en stor, sammenhængende landbrugs- og fødevarepakke, som skaber bedre udviklingsmuligheder, større råvaregrundlag og et stærkere fundament for vækst i fødevareerhvervet. Vi lovede en 16-punktsplan før valget og den er vi i fuld gang med at lægge sidste hånd på i netop disse uger. Lad os droppe den falske modsætning mellem land og by. Både landmanden, slagteriarbejderen og exportsælgeren har brug for, at vi skaber bedre vilkår for landbruget. Det vil Venstre! Vi ved hvor vi vil hen. Er godt i gang. Og vi har en plan for at komme videre.

For det tredje skal vi have en stærkere og tryggere kernevelfærd, hvor vi tager os endnu bedre af de syge og de ældre. Hvor vores børn får en god uddannelse. Hvor man kan være tryk i hjemmet og på gaden. Danmark har en af verdens største offentlige sektorer. Derfor betaler vi også nogle af verdens højeste skatter. Men vi får også meget for det, som ingen af os ville undvære: Børnepasning. God sundhedsbehandling. Et bredt udbud af uddannelser. Velfungerende infrastruktur. Værdig ældrepleje og meget, meget mere..

Er det godt? Ja, absolut! Kan det blive bedre? Ja, bestemt.

Vi tror på, at vi kan forbedre og udvikle kernevelfærden. Også at det kan ske uden at det nødvendigvis betyder, at der bare skal bruges flere penge. I alle livets forhold står man overfor valg. Noget er vigtigere end noget andet. Og sådan skal det jo også være i den offentlige sektor. Det har man hørt os sige før. Fordi vi mener det. Og vi er i fuld gang med at lave tingene om.

Vi løfter næste år sundhedsområdet med 2,4 mia. kr. Det er præcis hvad vi lovede før valget. Og det er præcist, hvad Claus forhandlede hjem torsdag. Derfor kan vi nu lave en kræftplan IV og genindføre behandlingsgarantien, så ingen tvinges til at vente mere end en måned. Det kan vi faktisk godt være stolte over.

Vi tilføjer erhvervsuddannelserne, som vi skal have flere unge til at vælge, 150 mio. kr. til bedre og mere tidssvarende udstyr. Og det på trods af, at der er brug for, at uddannelsesområdet generelt skal prioritere skarpere økonomisk i de kommende år. Og det er lykkedes os at gøre op med den mangeårige ubegrundede forskel der har været på taxametret på de forskellige gymnasiale ungdomsuddannelser, så handelsgymnasiet nu ligestilles med det almene gymnasium.

Vi har lavet en bred aftale, som giver mere tryghed og som fremtidssikrer dansk politi. Vi får mere synligt politi. Vi tager fat på at uddanne flere betjente – nogle på en ny politiuddannelse vest for Storebælt. Vi giver et effektivt svar på terroranslaget i februar. Vi tilføjer politiet næsten 2 mia. kr. over fire år, samtidig med at vi bruger de eksisterende ressourcer bedre. Det er da bedre at lade betjente at lave politiarbejde i stedet for at de skal bruge al deres tid på telefonbetjening i servicecentre eller i fotovognene. De ting gør en forskel. De er med til at styrke kernevelfærden. Ikke kun ved at bruge flere penge, men i lige så høj grad ved at bruge pengene bedre og anderledes. Men det er langt fra nok.

Det er derfor at vi skal videre ad de spor.

Og lad os starte med Politiet. Politiet skal have de bedste muligheder for at sikre vores tryghed. En del handler om ressourcer og prioriteringer. Den del har vi klaret med flerårsaftalen. Men mindst lige så vigtigt er det, at politiet - også i fremtiden – kan efterforske også grænseoverskridende kriminalitet. Det er det helt altafgørende spørgsmål ved folkeafstemningen den 3. december. Ønsker vi at bevare dansk politis muligheder for at indgå fuldt i Europol-samarbejdet så de kan bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet som menneskesmugling,

børneporno eller cyberkriminalitet? Eller tør man tage chancen? Sige nej. Leve med den usikkerhed og de forringede muligheder, som det vil indebære for dansk politi. I Venstre tager vi ingen chancer. Vi tager det sikre valg. Og derfor bruger vi nu al vores energi frem til den 3. december på at overbevise danskerne om at stemme ja.

På tirsdag besøger jeg Europols hovedkontor i Holland for at få et førstehåndsindtryk af, hvordan det internationale politisamarbejde gør en forskel. Hvordan det styrker politiet. Og svækker de kriminelle. Nej-siden siger, at de da også går ind for dansk deltagelse i Europol og at man sagtens kan bevare dansk medlemskab på en anden måde. Men hvis det var så nemt, hvorfor har Danmark så fået afvist ansøgning om parallelaftaler flere gange? Og selv de gange, hvor vi har fået en parallelaftale, så har det taget mange år. Nej-siden mener, at vi skal kigge mod Storbritannien. Lære af deres skepsis. Men hvis vi skal det, hvorfor har briterne så foretrukket en tilvalgsordning – præcis ligesom den Danmark kan få – fremfor en parallelaftale om Europol? Nej-siden siger, at vi er på vej ned ad en glidebane, hvor vi pludselig er en del af en europæisk asyl- og udlændingepolitik. Men hvordan kan det være en glidebane, når vi udtrykkeligt har lovet – og det klart fremgår af loven – at det i givet fald vil kræve en helt ny folkeafstemning?

Nej, lad os nu fokusere på, hvad folkeafstemningen handler om fremfor hvad den ikke handler om. For det er ikke en gratis omgang, hvor man bare kan vise sin almindelige tilfredshed eller utilfredshed med EU. Det er faktisk ret konkret og ligetil. Hvis man vil tage det sikre valg. Hvis man vil bevare dansk politis muligheder for at sikre vores tryghed. Hvis man vil bevare dansk selvbestemmelse over vores asyl- og udlændingepolitik, så skal man stemme JA den 3. december.

Så vi skal have flere ind i arbejdsfællesskabet for det første. Flere private arbejdspladser for det andet. En stærkere og tryggere kernevelfærd for det tredje.

Og så for det fjerde, så skal vi have en mere balanceret udlændingepolitik, så flere udlændinge kommer hertil for at bidrage positivt til det danske samfund gennem arbejde og uddannelse – færre for at få asyl og familiesammenføring. Danmark skal være Danmark. Et åbent samfund. Som har skabt sin rigdom og velstand i samhandel og samarbejde med resten af verdenen. Et sted, hvor maner velkommen, hvis man respekterer vores fælles værdier og spilleregler:

Demokrati. Respekt for mennesker. Frisind. Ligeværd. Ligestilling. Friheden til at tro, men til at ikke sætte troen over loven. Det er det Danmark, jeg ønsker. Det er det Danmark, vi skal passe på.

I mine øjne er der ingen tvivl om, at det betyder noget hvor mange udlændinge der kommer hertil og hvem der kommer hertil.

Det er en kæmpemæssig udfordring, når Europas grænser er under massivt pres. EU-Kommissionen forventer, at en million asylansøgere vil krydse grænse til EU alene i år. Og herhjemme har vi været nødt til opjustere vores prognose for 2016 til 25.000 personer. Det er et meget højt antal. Det er faktisk også for mange. I længden er det ikke holdbart. Også selvom det selvfølgelig skal ses i sammenhæng med vores nabolande, hvor der alene i år formentligt kommer op mod 190.000 til Sverige og 800.000 til Tyskland. Selvfølgelig skal Danmark også hjælpe. Og det gør vi. Men det er altså naivt når nogen nærmest vil skabe det indtryk, at danske virksomheders efterspørgsel efter højt kvalificeret arbejdskraft kan dækkes af de flygtninge og migranter som kommer hertil efter en lang rejse på tværs af Middelhavet og gennem Europa. Det er desværre ikke realistisk, at særligt mange kan gå direkte ind på produktionslinjen eller i laboratoriet på en virksomhed, når tallene viser, at ni ud af ti syrere har en kort eller slet ingen skolebaggrund.

Det rokker ikke ved, at Danmark naturligvis skal tage et ansvar. Det skal vi, det gør vi og det vil vi fortsat gøre. Vi skal være et åbent samfund. Men vi må også åbent sige, at ukontrolleret indvandring fører til sociale problemer, integrationsudfordringer, parallelsamfund og massivt pres på de sociale kasser. Det kan vi ikke i længden håndtere. Det svækker vores sammenhængskraft – menneskeligt, socialt og økonomisk.

Opholdsvilkår betyder noget for tilstrømningen. Det har man hørt os sige før. Fordi vi mener det. Og vi er i fuld gang med at lave tingene om. Vi har gennemført et straksindgreb allerede før sommerferien – med en lavere integrationsydelse for nytilkomne. Vi har strammet reglerne for statsborgerskab. Vi har lavet en aftale om første del af asylpakken tidligere i denne uge og netop her til formiddag sidder partierne i Finansministeriet og forhandler om resten af de i alt 34 initiativer. Det er nødvendigt. Og det gør en forskel. Det er med til at passe på Danmark. Men det betyder ikke, at vi kan løse flygtninge- og migrationskrisen med rent danske tiltag. Den rigtige løsning er langt bredere

end som så. Den rigtige løsning skal bidrage til at reducere presset på Europa. Og dermed også på Danmark.

Det er derfor vi har givet tilsagn om at bruge 750 mio. kr. til fælles europæiske løsninger. For at beskytte EU's ydre grænser, men også for at flytte den europæiske debat i en mere realistisk retning, hvor man holder op med at tro på, at problemet bare går væk, hvis vi fordeler det imellem hinanden. Det er derfor vi skal gøre en større indsats i forhold til at hjælpe i nærområderne. Så der igen er mad, fornødenheder – håb. Også uden at man behøver, at bevæge sig mod Europa. Det er derfor vi i sidste uge lavede en aftale mellem EU og Afrika om en stærkere og mere sammenhængende indsats for at bremse migration – særligt af unge mænd på lagt efter drømmen om et bedre liv. Det er derfor vi i næste weekend skal holde Europa-Tyrkiet-topmøde for i fællesskab at sikre grænsen til Europa og standse gennemstrømningen af flygtninge og migranter fra Tyrkiet. Det er derfor vi skal levere en stærk indsats – også militært – i forhold til nedkæmpelse af ISIL. Det er derfor vi skal sætte politisk kraft bag processen for at skabe stabilitet i Syrien.

Lykkedes disse ting. Alle disse ting. Så kan vi begynde at gøre os håb om, at presset på Europa vil tage af. Det er ikke nemt, men det er nødvendigt. Og den erkendelse er heldigvis ved at rodfæste sig – selv i de lande, som indtil nu har kigget lidt skævt til os når vi sagde, at der er en grænse for, hvor mange vi kan tage imod. De endelige svar skal findes internationalt, men mens vi venter på dem, så skal vi passe på Danmark og her ved man, hvor man har Venstre. Men det er jo kun den ene side af sagen. For Venstres udlændingepolitik har aldrig været – og må ikke blive – én lang serie af udlændingepolitiske opstramninger. De er nødvendige, men de kan ikke stå alene. For vi har også brug for at udlændinge kommer hertil. De rigtige udlændinge (For nu at sige det lige ud). Udlændinge som kommer hertil for at arbejde og uddanne sig. Som har kompetencer, viden og vælger Danmark aktivt og positivt til. Som vi har glæde af og som kan berige vores samfund.

Derfor vil regeringen i det nye år fremlægge et udspil til styrket international rekruttering. Det bliver et udspil, som blandt andet skal gøre adgangen til at bo, studere og arbejde i Danmark lettere for de udlændinge, som helt uproblematisk vil kunne glide ind i det danske samfund. De skal da være velkomne. Også gerne i større antal end i dag. Vi har sagt det før. For vi har ment det længe. Vi ønsker

et Danmark, som er åbent for dem der kan og vil. Men lukket for dem der ikke vil!

Ved hvor vi vil hen. Er godt i gang. Og vi har en plan for at komme videre. Vi kan – så langt fra – bestemme alting selv. Og det er sådan set også meget sundt. At finde hinanden, lade meninger brydes, samarbejde. Det er jo selve kernen i demokratiet. Og det betyder også, at vi ikke altid kan få ret. Nogen gange vil der være et flertal i Folketinget, som vil noget andet end os. Det må vi jo så håndtere.

Men jeg er tilfreds med det, vi allerede har nået.

Bare fem måneder efter folketingsvalget – og efter 146 dage i regering – har vi lavet aftaler med alle partier i Folketinget. Den første aftale allerede dagen efter regeringsdannelsen med Dansk Folkeparti, Konservative, SF og Alternativet om at genindføre BoligJob-ordningen med tilbagevirkende kraft. Og siden 20 aftaler om alt fra elbiler, finanslov, udsatte grupper, politi og asyloppstramninger. Jeg er stolt over at være i spidsen for en samarbejdende regering, som kan lave aftaler med alle.

Derfor vil jeg gerne rette en tak til vores venner i Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og de Konservative. Men også tak til kollegaerne i Socialdemokratiet, Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og Alternativet for, at de har taget imod, når vi har rakt hånden ud til samarbejde. Ikke om alting. Det siger sig selv. Men at det trods alt er lykkedes at finde hinanden i forskellige konstellationer og med forskellige flertal omkring aftaler, som flytter Danmark i den rigtige retning. Sådan skal det være. Og sådan vil det blive. Det er den opgave, Venstre har taget på sig: At formidle samarbejde bredt. På Christiansborg, men også ud over Christiansborgs mure. Med lønmodtagere, arbejdsgivere og civilsamfund. Det gør vi i klar erkendelse af, at samarbejde og bredde aftaler rummer en særlig styrke. Men også i bevidsthed om, at det skal trække den rigtige vej. At politik først og sidst handler om at træffe beslutninger, man kan stå inde for.

Man skal vide, hvad man vil. Hvor man vil hen.

Og det ved vi. Retningen er sat. Et friere, rigere og rimeligere Danmark. Det er det her, vi vil huskes for:

Vi vil være regeringen, der genskaber respekten for det hårde arbejde.

Vi vil være regeringen, hvis største socialpolitiske bedrift bliver at hjælpe så

mange som muligt væk fra passiv forsørgelse og med i arbejdsfællesskabet.
Vi vil være regeringen, som skaber bedre vækst og udviklingsmuligheder, ikke kun i de store byer, men i hele landet.
Vi vil være regeringen, som forbedrer kernevelfærden, men uden at den offentlige sektor nødvendigvis vokser sig større og dyrere år for år.
Vi vil være regeringen, som fører en udlændingepolitik, der giver et realistisk svar på de udfordringer vi står overfor, så vi får flere af de rigtige udlændinge til Danmark, men færre af dem, som udfordrer os.

Hvis det i løbet af de næste fire år er lykkedes at flytte Danmark i den retning.
Og hvis det er lykkedes at gøre det i bredt samarbejde, så kan vi være stolte af os selv. Så har vi gjort en forskel.

Tak for ordet. Og godt landsmøde!

Kilde

Ukendt

Tags

Politisk tale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lars-loekke-rasmussens-tale-til-venstres-landsmoede-2015>